

Лондон - Тиранија толеранције је израз који пажљивом уху и оку ових дана све ријеђе може да промакне. У штампаним медијима, на ТВ каналима и интернету све чешће овај се израз користи за именовање либералне инквизиције која све што није у складу са њеном дефиницијом људских права и једнакости жели да санкционише.

Написано је и неколико књига са сличним или истим насловом. Сваким даном неки нови случај изазива контроверзне расправе и реаговања. Последњи је пресуда Врховног суда Енглеске којом се црначком, хришћанском, брачном пару Џонс забрањује да буду родитељи хранитељи (foster parents) јер су одбили да се обавежу да дјеци неће говорити да хомосексуалност није прихватљива.

Све ово упркос томе што Џонсонови имају огромно искуство у хранитељству угрожене дјеце и што су дјеца којима се помаже у доби (8 година) када се питање сексуалности не поставља. Забрињавајуће је то што су Џонсонови санкционисани зато што нису пристали да проповједају ортодоксију политичке коректности, а не за нешто што су изјавили.

Судије темеље образложење пресуде на једнаким правима свих увјерења у разноликим друштвима. Међутим, оваква пресуда код неких доживљава се као покушај секуларних, атеистичких кругова у друштву да Библију и хришћанство истисну на маргину па чак и искључе са јавне сцене. Инсистирање браниоца пресуде на неутралности њених доносиоца могло би да буде подложно критичком преиспитивању зато што је уперена против једне религије и што задире у саму суштину библијског тј. хришћанског морала на коме почива западна цивилизација, онаква какву смо је до сада знали.

Из премисе да су људска права и антидискриминациони закони универзалне категорије можемо закључити да ће ова либерално-секуларна песница да крене и на остале религије и увјерења. Ту универзалност смо видјели на дјелу и у другим крајевима, Србији

Тиранија толеранције

Пише: Мићо Павловић
уторак, 15 март 2011 08:06

на примјер, гдје се митрополиту пријети судом због наводних увреда учесника параде поноса иако је поменути "вербални деликт" био у оквирима религијског учења те цркве.

Када се оваква прашина диже у друштвима традиционално толерантним може се само претпоставити шта ће се догађати у друштвима која нису таква. Чак толерантни појединци и групе почињу да дижу глас да се ствар врати у сферу толеранције, а не тираније. Има знакова да тиранија толеранције затвара пуни круг. Прије пар дана и предсједник Саркози придружио се канцеларки Меркел и премијеру Камерону прогласивши мултикултурализам мртвим и у Француској.

Требало је да прође тридесетак година да би се схватило да прокламовани мултикултурализам у овим земљама није дао резултат.

Можда ће по угледу на авантуру са мултикултурализмом друштвени арбитри: политички лидери, медији, академици, интелектуалци Запада схватити да нешто треба урадити и са другим универзално прокламованим идејама чије стриктно, некритичко спровођење доводи у питање једно од најузвишенијих достигнућа цивилизације - толеранцију.